

Stanisław Marcin Wiliński

Kol. Stanisław Marcin Wiliński urodził się 17 listopada 1934 roku w Biskupicach. Naukę rozpoczął w szkole niemieckiej, a po wojnie kontynuował ją w polskiej szkole podstawowej, którą ukończył w 1948 roku. Następnie uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Chełmży, które ukończył w 1952 roku. W latach 1953-1954 pracował w urzędzie powiatowym w Toruniu.

Zasadniczą służbę wojskową odbywał w latach 1954-1956, a kończąc ją podjął studia na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1961 roku. Po odbyciu rocznego staży asystenckiego w Katedrze Geodezji Wyższej u prof. Czesława Kameli, rozpoczął, w 1962 roku, pracę zawodową w Państwowym Przedsiębiorstwie Geodezyjnym w Warszawie, gdzie do 1971 roku zajmował się triangulacją. Obok pomiarów klasycznych prowadził pomiary długości boków w sieci triangulacji państwowej. W sezonach 1968 i 1969 wykonał pomiar odcinka boku "trójkąta satelitarnego" Berlin-Leningrad-Sofia dalmierzem radzieckim EOD-1, z dokładnością znacznie lepszą niż wymagania stawiane triangulacji 1 klasy.

W 1971 roku podjął pracę w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Gospodarki Komunalnej w Bydgoszczy, które w 1974 roku weszło w skład powołanego wtedy Okręgowego Przedsiębiorstwa Geodezyjno-Kartograficznego. Prowadził tam prace realizacyjne na budowie dużej fabryki, a potem opracował program mapy zasadniczej dla poszczególnych powiatów ówczesnego województwa bydgoskiego. W latach 1974-1978 realizował, metodą trilateracji, podstawową osnowę poziomą na obszarze obejmującym dwie trzecie powierzchni Iraku. Problemy koncepcyjne i projektowe zakładanej osnowy wymagały bieżącego rozwiązywania, takich zagadnień jak: organizacja i planowanie pracy grupy terenowej, prowadzenie wywiadu terenowego, pomiar długości boków między punktami wzajemnie niewidocznymi, wyznaczanie współczynnika refrakcji na potrzeby niwelacji trygonometrycznej, wykorzystanie refrakcji dla uzyskania wyższej dokładności mierzonych boków. Część tych zagadnień rozwiązywał we współpracy z Ryszardem Pażusem.

Od 1978 roku, pracował w OPGK w Bydgoszczy na stanowisku kierownika pracowni dokumentacji, a od 1988 roku do przejścia na emeryturę w roku 1999 kierował pracami zakładu OPGK w Toruniu. Prowadził tam prace w wielu asortymentach, wśród nich było projektowanie i wykonanie szczegółowej osnowy geodezyjnej poziomej (drugiej i trzeciej klasy) i wysokościowej trzeciej klasy na potrzeby miasta Torunia; pomiary i opracowanie numerycznej mapy zasadniczej i mapy ewidencji gruntów oraz modernizacja ewidencji gruntów i budynków Torunia. Znaczący obszar prac był związany z obsługą budowy odcinka autostrady pod Toruniem, na którego potrzeby opracował i wykonał nowatorską osnowę realizacyjną. Dla potrzeb obsługi geodezyjnej budowy przeprawy mostowej przez Wisłę oraz obiektów inżynierskich zaprojektował i wykonał osnowę stabilizowaną filarami, które pozwalały na wymuszone centrowanie instrumentów.

Na początku lat dziewięćdziesiątych odbył studia podyplomowe na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie z zakresu szczegółowych osnów geodezyjnych, a także szacowania nieruchomości.

Żonaty od 1969 roku, ma żonę Sabinę, dzieci Michała, Ewę i Wita oraz sześcioro wnuków.

Do SGP wstąpił 1 października 1959 roku, a aktywną działalność rozpoczętą w 1979 roku prowadzi nieprzerwanie do chwili obecnej, pełniąc szereg funkcji w bydgoskim zarządzie oddziału i w Zarządzie Głównym Stowarzyszenia. W latach 1979-1988 oraz 2001-2013 sekretarz Zarządu Oddziału SGP; 1988-1995 przewodniczący Zarządu Oddziału SGP; 2010-2017 członek Zarządu Głównego SGP; 2006-2017 sekretarz Głównej Komisji Etyki Zawodowej SGP; 1988-1994 oraz od 2004 członek Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Od 2009 członek Rady Konsultacyjno-Programowej "Przeglądu Technicznego"; od czerwca 2008 członek Kolegium Redakcyjnego "Przeglądu Geodezyjnego"; od czerwca 2002 redaguje biuletyn informacyjny SGP w Bydgoszczy "Informacje"; od marca 2008 do czerwca 2010 redagował biuletyn informacyjny Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Przez jedną kadencję, na początku lat dziewięćdziesiątych był członkiem Państwowej Rady Geodezyjnej i Kartograficznej. Jest inicjatorem i uczestniczył w wykonaniu wielu przedsięwzięć podejmowanych przez Zarząd Oddziału SGP w Bydgoszczy. Ważnym obszarem jego aktywności jest upowszechnianie informacji o wydarzeniach mających miejsce w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, ale także w innych stowarzyszeniach i organizacjach w województwie i kraju.

Odnaczony: Srebrny i Złoty Krzyż Zasługi; Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Członek Honorowy Bydgoskiej Rady Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT. Wyróżniony odznaczeniami resortu geodezji, obronności, Medalem Prezydenta Miasta Bydgoszczy i Medalem Starosty Bydgoskiego oraz stowarzyszeniowymi: Diamentową Odznaką Honorową SGP; Diamentową Odznaką Honorową NOT; medalem "Za zasługi dla NOT w Bydgoszczy"; medalem SGP "W uznaniu zasług"; medalem im. Feliksa Kucharzewskiego "za zasługi dla piśmiennictwa technicznego", "Medalem 100-lecia SGP".